

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyji.

z Wilna VS. 31. Sierpnia NS. II Września. 1799. we Srode

z Petersburga VS. 29. NS. 30
Sierpnia.

Leibgardyi Siemionówskiej Generali
Major Depreradowicz naznaczony Komman-
dorem batalionu dawniey Niedobrowa; Ge-
neral Major Charlamow batalionu dawniey
Cizirewa. Garnizonowego Archarowa regi-
mentu Major Guriew będzie Plac Maiorem
w Moskwie. Inflantskich Tamożni dozorca
Kolleski Konsiliarz Bem, przez wzgląd
na długie i pożyteczne Państwu Rosyjskiemu
usługi uwalnia się od obowiązku
z rangą stanu konsiliarza, i pensją doży-
wotną tyfiąca rubli.

Stanu Konsiliarz Czekałewski naznaczony
Wice Prezydentem Akademii Kunsztow.
Miński Wice Gubernator Stanu Konsiliarz
Rzewski otrzymał stopień Aktualnego stanu
Konsiliarza. Nadgradzając długą pracę w
pisaniu dzieiow chwalebney, i wieczney pa-
mięci Prodka JEGO IMPERATORSKIEY
MOSCI. IMPERATORA Piotra i Autorowi
Golikow dano dostojność Nadwornego
Konsiliarza.

JEGO IMPERATORSKA MOSC chce
potomnym wiekom podać pamiątkę dziei
wielkich Generala Feld Marszałka Graffa Su-
worowa Rimnikskiego, który w przeciągu
czterech miesięcy całą Włoską ziemię oswo-
bodził od niezbożnych naleźdników, przy-
wrócił Królestwa i prawą zwierzchność
mieszkańcom, stawiając na czele zwyciężkiej
armii Rosyjskiej i Aufryackiej, na znak
Najwyższej wdzięczności swojej przed ca-
łym światem, nadał onemu znakomitą do-
stojność Xiążęcia Imperium Rosyjskiego
z tytułem Italijskiego; rozciągając rękę
swoją do wszystkich iego potomków ple-
boicy, i rozkazując byż i pisać się Xia-
żęciem Italijskim, Graffem Suworowem Rim-
nikskim; na co stosowny Ukaz wydan jest
Senatowi d. 8. Sierpnia terazniejszego Ro-
ku 1799, i do rządow Gubernkich roze-
slany.

z Londynu 20 Sierpnia z Gazety
Hamburgskiej.

Narzekaliśmy niedawno, że Lord Brid-
port flocie Francuzkiej z Brestu wynieść
dozwolił; późniey że Lord Keith Admira-
low Bruix i Malsaredo z morza szrodziem-
nego powracających do Brestu nie pości-
gnol. Pokazało się teraz, iż jeżeli Keith u-
puscił z rąk nieprzyaciela, nie można tego
przypisać niedbalstwu, ani opieszalności ie-
go. Owszem 10 dniami późniey przeszedłszy
ciaśninę Gibraltarską, miał wlatry tak
pomyślne, iż d. 10 pod Ferrol, d. 13 pod
Ouessanty okręta angielskie straż przednią
trzymające, widziały z bliska straż tylną
Hiszpanow i Francuzow.

Między innemi Kapitan Pellew po-
frzegł naylepiey nieprzyaciol wchodzących
do Brestu; iego zdaniem, gdyby Flotta na-
sza przynaymniey 6 godzinami pośpieszy-
ła, moglibyśmy bitwę toczyć pod Ouessant.
Cóżkolwiek jest, Lord Keith nie mogąc wal-
czyć, d. 17 wszedł do Torbay częścią dla
naprawy skolatanych okrętow, częścią z
tego względu, iż wkrótce nadchodząca po-
ra jesienna, a z nią burze i morskie nawal-
ności, nie pozwalają Okrętom na morzu
Manche krążyć bezpiecznie.

W pomienionym porcie Torbay znay-
duie się teraz 50 Okrętow liniowych i wie-
le fregat. Mówiono, że naywyższa Flot-
ty w kanale komenda ma byż powierzona
na Królewicowi Xiążęciu de Clarence; inni
rozumieją, że Lord Bridport z 20 Okręta-
mi krążyć będzie przed portem Brestenskim
zważając obróty nieprzyacielckie; ieśliby
zaś zkombinowana Flotta pod żagle wynieść
chciała, w Torbay Angielska zawsze stać
będzie gotowa na pierwsze wodzow skinie-
nie.

Wyprawa do Hollandyi przedsięwzię-
ta, nie mniey powszechność zastanawia. D.
13 Flotta do niey przeznaczona ukazała się
pod Calais; d. 15 rzuciła trwogę w okoli-
cach Helvetskujs; a chociaż wiatr mocny

powiewał, wszystkie jednak statki skupione płynęły. Z tamtąd Admiral Mitchell wznosił się ku brzegom Hollandyi północnej; gdzie ponieważ wiele jest mielizny, burza zaś na morzu trwa nieprzerwanie dni kilka, lękały się nieszczęśliwych przypadków.

To pewna, że w Deal, Dunes, i Portsmouth, niektóre Okręta z kotwic zerwane zostały. Zadney dotąd pewnej wiadomości nie ma, w którą stronę odpłynął Admiral Mitchell. Rozumieliśmy w początku, że wylądnie na wyspę Welcheren; później gloszono, że Angielskie wojska będą wysadzone przy uściu Mozy; dziś jedni mówią że Flotta do Texel poszła; inni zaś posłali ją do Embden, albo do lewego brzegu Ems rzeki. Wkrótce się pokaże, kto zgadywał najlepiej.

Cokolwiek albowiem dziś mówiono o wysadzeniu wojsk Angielskich w Bremerhehe nad rzeką Wezer, porcie należącym do Elektora Hannowerskiego, podpada wątpliwości; przez to albowiem byłaby naruszona neutralność w Niemczech północnych. O przybyciu też do Bremen armii posiłkowej czekamy raportów urzędowych. Wyjazd Hrabiego d' Artois do Niemiec został wtrzymany, póki rząd nie odbierze spodziewanych wiadomości ze Włoch i Szwajcarów. Pomieniony Xiążę w tych dniach nieco zapadł na zdrowiu.

Wysławszy straż przednią armii naszej, czynimy teraz przygotowania do wyprawy drugiej. Ta w następującym tygodniu z portów wyjdzie. Xiążęta d' York, de Cumberland, i Gloucester wyiechali do Barham Down; tamże dla pożegnania ich udał się Xiążę de Galles następca Tronu. W pomienionym miejscu zgromadzono wiele wojska. Kommanderują brigadami: Xiążę Gloucester, Lord Chatham, Generalowie, Don Manners, i Cavan; najwyższym wszystkich diwizyi naczelnikiem jest General Hulse.

Embargo dawniej włożone na Okręta w portach naszych stojące, dziś zdjęte zostało, tak iż statkom Angielskim wolno jest według upodobania pod żagle wychodzić; cudzoziemskie zaś na miejscu stać muszą do nowych rozkazów; na co Kupce zagraniczni narzekają poczynają. Rozeszła się w mieście naszym pogłoska, iż z Francuzkiej Flotty, gdy z morza śródziemnego na Ocean powracała, 7 Okrętów wywiesiwszy białą flagę, odpłynęło do Lisbony.

Lord S. Vincent przybył z Gibraltaru w bardzo słabym zdrowiu; iak tylko zawinął do portu, natychmiast z fregaty zdjęto Kwarantannę, ażeby rychley mógł wysiąść na ląd. Lord zaś Bridport; i jeśli z Torbay wynidzie nie czekając uzbrojenia nieprzyjaciół w Breiteńskim porcie, ale też nie dozwałać, ażeby Okręta Hiszpańskie i Francuzkie znajdujące się w Rochefort i

Lorient przyłączyły się do zkombinowanej Flotty.

Angielscy Maytkowie dali dowód nowy przywiązania do Ojczyzny. Gdy pierwsza część wojsk i flotty pod Generalem Abercromby wynisć miała pod żagle, 500 Maytkow przyszło z prośbą, ażeby do regimentow przyłączonemi być mogli. Pochwalono ich gorliwość, ochotę przyjęto, lud cały do 23 i 55 regimentow pieszych wcielono, pod kommandą Półkownika Macdonald. Kapitan Pellew zbliżywszy się do portu Breiteńskiego uważał, że nieprzyjacielska flotta czyni przygotowanie do wyjścia pod żagle.

Statek z Boulogne do Ramsgate przybyły wiadomość przyniósł, że Kommandanci Francuzcy w Amiens, Lille i innych miastach ostrzeżeni, o zbliżeniu się flotty naszej ku Hollandyi, rozkazali wojskom swoim ciągnąć do Flesyngi; niektóre półki ruszać nie chciały, żąd mianowicie w Amienes, wielkie zamieszania wybuchnąć miały. Według listow odebranych z Madritu, w Peru straszliwe ziemi trzęsienie wielkie szkody poczyniło. Xiążę Brezilii dziś Regent Portugaliki, oglądał wojska Angielskie w okolicach Lisbony rozłożone.

D. 22. O wyprawie naszej ku brzegom Batawskim nie odbieramy raportów urzędowych. Tym czasem wychodzi pod żagle druga diwizya; w Barham liczą wojska zgromadzonego 15. tyfięcy. Do pomienionego miejsca przez Canterbury, codziennie idą: artillerya, amunicya, bagaże. Hrabia d' Artois, jak słyhać, nie rychto wyjeżdża z W. Britanii, ponieważ dóm wygodny w naszej stolicy dla siebie do mieszkania przygotował rozkazał.

Względem obrótow Lorda Keith na morzu śródziemnym odbieramy wiadomość następującą: ostrzeżony, że w Barcellonie Hiszpani na okręta biorą wojska lądowe, i za przybyciem na pomoc Francuzkiej flotty, uderzą na Minorę, zbliżył się do brzegow Catalonii; stąd odpłynął do Port Mahon, i jeszcze potym do Genui; nieprzyjacieli o wszystkim dobrze uwiadomiony korzytał z oddalenia się flotty naszej, swoje potęczył w Carthagena, i na Ocean uszedł bez szkody.

Lord S. Vincent w Anglii od r. 1797, gdy zwyciężył Hiszpanow, nie widziany, w Portsmouth uroczyscie przyjęty został, oświadczając, iż jeśli przyjdzie do zdrowia, gotów jest resztę życia poświęcić dla Ojczyzny. Powiadają, że Kupce nasi z Hollenderskimi w Batawii umowę zawarli, przyjmując na siebie przeniesienie do Europy towarow szacownych, iakich mnóstwo nieskończone złożone jest w pomienionym mieście odtąd iak porty Republikantow są zamknięte.

z Paryża 20 Sierpnia z Gazety
Frankfortskiej.

Zamknięcie klubów, zapieczętowanie papierów, aresztowanie wielu podeyrzanych osob, roziały w stolicy naszej uformowanie zgromadzenia Jakobińskiego; te jednak dotąd nic nie przedsięwzięły ku wzruszeniu wnętrzej spokojności przestając naszym narzekaniach, pogrozkach, i czernieniu pismem rządowych osob. Mianowicie jednak powstają wszyscy przeciwko Dyrektorom Sieyès i Barras, twierdząc iż zapredani nieprzyjaciółom naszym, pilnie pracują nad wywróceniem Rkty niedawno.

Jeżeli z jednej strony Dyrektorowie mają przeciwników z drugiej nie zbywa im na obrońcach; na wczorajszym posiedzeniu Garat w radzie starszych miał mowę na pochwałę Sieyès. Rewbell nawet, Lareveiler, Treilhard, i Merlin, przyjaciel znaleźli; gdy albowiem czytano raz ostatni akt oskarżenia w radzie 500, ta większością głosów odrzuciła wszystkie artykuły onego; sprawdziło się więc przepowiedzenie Ministra Scherer, że powstanie prawodawców przeciwko władzy wykonawczej skończy się na złożeniu z urzędów, nie zaś na ukaraniu Dyrektorów, iak niektórzy życzyli.

Zamknięcie klubów obróciło w niwecz zamysły Jakobińskie. Rząd pewną miał wiadomość, iż gotowały się do wypełnienia najwyższej powinności, co u nich insurekcją i bunt znaczyło. Do tego czyniono wielkie przygotowania, broń była gotowa, odezwę do ludu napisaną, już nawet zaczęto potajemnie żołnierzy namawiać, mianowicie garnizon z Corfou przybyły, ażeby do rokoszu należeć chcieli.

List od armii Włoskiej odebrany zawiera następujące szczegóły: Regiment nasz, powiada, zupełnie zginął w bitwie pod Placencją; z 400 ludzi zostało 80. Poznaliśmy teraz woyska Rosyjskie; walczą mężnie, i śmierci się nie boją. W Piemontie miast i wsi bardzo wiele jest spalonych; armia od 4 miesięcy żołdu nie mając gwałtem wydierać musi własność mieszkańcom; co ich przywodzi do buntu i rozpacz, na Francuzów potrzebę wkłada wsmierzenia orężem rozruchów; ostre postępowanie przynęca nam nieprzyjaciół.

O flocie z kombinowanej nie ma nic pewnego, jedni twierdzą, iż do Texel wypłynie; drudzy obiecują nam za dni kilka przybycie Admiratów Bruix i Mafaredo do tej stolicy. To pewna że w portach: Brest, L'Orient, i Rochefort pilnie pracujemy około naprawy okrętów. Eskadra Hiszpańska nie daleko wyspy Aix stojąca nie przytęczyła się jeszcze do głównej floty; wyszła wprawdzie z portu, lecz wkrótce potym komendant rozkaz odebrał nazad powracać.

Powisadają iż Sapineau jeden z celniejszych przedtym Vendejczyków, bunt podniósł odebrawszy wiadomość, że rząd onego aresztować zamysła. W Departamentach zachodnich już się wznowiła wojna domowa; słoczono z rokoszanami kilka utarczek; los jednej i drugiej stronie sprzyja koleją. Słychać ze wielu znakomitych Emigrantów tam wyładowało. Dyrektoryat dla utrzymania lub przywrócenia spokojności, w całym kraiu zakładników brać rozkazał.

Narzekają obywatele nasi, że tak dawno mając Konstytucją, rządu jednak pewnego nie mamy, zwrot często czynią do rewolucyjnych zwyczajów. Tak niedawno, kiedy zgromadzenie prawodawcze Dyrektorów poniżyć chciało, wyznaczyło deputacją z 11. osob; dziś gdy niebezpieczeństwa coraz straszniejsze grożą krajowi, wyznaczono inną, dla wygotowania projektów zbawienie przynieść mających krajowi. Składa się z 7. osob, te zaś są: Chénier, Daunou, Lucian Buonaparte, Echassieux, Boulay, Berlier, Lamarque.

Od armii Włoskiej czekamy wkrótce raportu o wielkiej bitwie. General Championnet na czele 80 tysięcy żołnierza odebrał rozkaz czynić dwersję w okolicach Turinu. Oświadcza Minister wojenny, że nie licząc półków które dziś mamy w Piemontie i Liguryi, jeszcze w tamte strony posłać kazano 20 tysięcy starego, 50 nowozaciężnego ludu. Największa dziś trudność jest założyć magazyny, i znaleźć żołd potrzebny dla tak licznych armii.

Mafsen w raporcie swoim donosi, że d. 14 prawym skrzydłem atakował lewe Austriaków pod kommandą Generała Jellachich w okolicach Schwitz i Altorff stojące. Ten miał być skutek bitwy długiej i krwawej, że pomienione miast woyskiem Francuzkim osadzone zostały; strata nieprzyjaciół w zabitych ranionych, i jeńcach, nie przenosi 3 tysięcy, zabraliśmy dział 12, 2 chorągwie, i wiele wozów amunicyjnych; o naszej klęsce żadnej wzmianki.

Po przeczytanych raporcie rady narodowe podziękować kazaly armii wojującej w Szwajcarach. Dyrektoryat zaś postanowił cofnąć wydane rozkazy przed kilku dniami względem najwyższej kommandy. Mafsen został na miejscu; Moreau, który miał być następcą jego, przeydzie do Niemiec. Iemu poruczone są woyska nad Renem zgromadzone. Mafsen pisze, podobno dla zachęcenia innych, że w pomienionej bitwie, dwa nowozaciężne bataliony dobrze stawały.

W naszej stolicy powątpiewać chcą o rzeczywistość buntu w okolicach Toulouse podniesionego. Dziś pewnie wiemy, że insurgenów liczba jest znaczna; jedyna diwizya do pomienionego miast przytępiwszy odpartą została; za co Minister Bernadotte pisał list pochwalny do miast.

kańców. Oprócz tey były inne bitwy na różnych miejscach, pod Aurin, Fougères &c. szczegóły utaiione; rząd głosi że re publikantkie woyska zwyciężyły,

General Delmas otrzymawszy od Direktorow broń szacowną w podarunku, wyjechał do armii Włoskiej. Schavenbourg przybył z Szwaycarow; lecz już obywatele nadzieję stracili, widzieć karę domierzoną iemu, Rapinatowi i tylu innym, co przyiacioli i nieprzyiacioli naszych zarówno łupili. Brune chciał zjechać do Paryża, dla naradzenia się względem obrony Batawow zagrożonych dziś wtargnieniem Angielskim; lecz pozwolenia na to nie otrzymał.

z Hagi 24 Sierpnia z Gazety Hamburgskiej.

Wszelka dziś wątpliwość, jeśli jaka miała który z współziomków naszych, względem Angielskiej wyprawy, koniec wzięła. Jeżeli nieprzyiacielkie Okręta ukazywały się w znaczney liczbie pod Calais, Helvoetsluys, na brzegach Zelandyi i Groningi, czas pokazał, że to czyniły jedynie dla utaienia prawdziwych zamiarow gabinetu Londyńskiego, które dążą do wybawienia nas z pod uciążliwego jarzma. Rzecz iak się stała opisujemy.

D. 21. wieczorem stanęła przed portem Texel Angielska Flotta z 24 Okrętow liniowych, wielu mniejszych statków zbrojnych, i 150 przewozowych złożona. Na zaiutrz baty głębinę nadbrzeżną mierzyć zaczęły; tym czasem Admiral Duncan komendant najwyższy pisał do Admirala nad Flottą naszą przetożonego, wzywając, ażeby z całym ludem i Okrętami, uznał Xiążęcia d' Orange za Pana swojego, poddał się Anglikom i wspólnie czynił z nimi do przywrócenia dawnego Rządu Oyczyźnie swoiey.

Wyraził daley Admiral Duncan, że General Abercromby na czele 20 tysięcy żołnierza już w Helder wylądował. Nato wszystko odpowiedział Admiral Batawow Story, że o wylądowaniu Anglikow żadney niema wiadomości; port zaś i Flottę sobie powierzona bronić jest gotów do upadley. Oficyerowi naszemu, który tę odpowiedź zawiozł do nieprzyiacielskiego wodza, ten dał proklamacyą Xiążęcia d' Orange Stadhuderu do rządu najwyższego RPtey.

Wyraża naprzód, że Mocarstwa zprzymierzone dać ónemu raczyły liczne woyska, dla przywrócenia Hollandyi do stanu dawnego; diwizya Generala Abercromby składa onych straż przednią; wkrótce sam Stadhuder stanie na ziemi Oyczystey; tym czasem syn iego Xiążę dziedziczny d' Orange, ma sobie powierzona władzę obięcia kraju, i dostojności, iakie na mocy praw dawnych właściwe są i dziedziczne w iego familii.

Admiral Duncan miał podobno czekać przed portem Texel odpowiedzi, iaką od Direktorow i Prawodawcow odbierze z Hagi. Co się daley stało nie wiemy; co się dzieje w naszey stolicy opisać trzeba. Jak tylko General en chef Brune odebrał rapport Generala Guericka i Admirala Story o zbliżeniu się nieprzyiacielskiej flotty, niemiezkając rozkazał garnizonowi ruszać do Texel; regimentom w okolicach stojącym zalecono iść iak najprędzey z odsieczą, pod Generalem Daendels.

Zgromadziły się rady narodowe; obrady tajemne były, to tylko wiemy, że odpowiedź Admirala Story pochwałę odniosła; prawodawcy z swoiey strony obzernieyszą dali na odezwę Stadhuderu. Kommunikacye z nieprzyiacielem zakazane. Direktorom oddano zupełną władzę czynienia czego obrona kraju wyciągać będzie. Dziś wszystkie woyska w Helder stanąć muszą; u nas gwardye narodowe dziś rewiją odprawily w obecności Generala Brune.

z Wenecyi 5. Sierpnia z Gazety Courier du Bas Rhin.

Niektóre okoliczności dobycia stolicy Królestwa Neapolitańskiego z urzędowych raportow wypisujemy. Za przednią strażą z 500 Rosyjskich żołnierzy złożoną, nadciągnęły 2 tysiące Anglikow, i Kardynał Ruffo z woyskiem Sicylijskim i Calabryczykami. Kommanderujący w zamku S. Elme General Francuzki Mejean bronić się postanowił; garnizon iego złożony był z 1200 regularnych żołnierzy, i znaczney liczby zbrojnych rokoszanow.

Usypano więc natychmiast 4 batterye; pod ogniem ich ochotnicy zamek szturmować chcieli; lecz to się nie powiodło. Nakoniec woysko całe w nocy z d. 12 na 13 po drabinach wdrzeć się na mury przedsięwzięło. Mejean zastraszony prosił o kapitulacyą. Francuzom odejść pozwolono do Toulonu; pod obowiązkiem nie słuzenia bez zamiany; buntownicy zaś do więzienia i Sądu pójść musieli; niektórzy już wyrok swój usłyszeli.

W pierwiastkach nie można było powściągnąć zawziętości ludu, mianowicie zaś Calabryczykow; ci wielu Francuzow, nierównie więcej buntownikow Neapolitańskich zamordowali. W zamku S. Elme znaleziono między inną zdobyczą wiele pieniędzy zebranych przez kontribucye. Jakobini krajowi przy końcu panowania swiego odnowili trybunał owemu podobny, iaki w Nantes Carrier ustanowił; do 400 osob żywcem w morzu utopiono. Pałace Królewskie ze wszelkich ozdob ogołocone zostaly; słowem kraj niedawno kwitnący pokazuje dziś obraz nędzy i powszechnego spustoszenia.

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna VS. 31. Sierpnia NS. 11. Wrzesnia 1799, we Szrode

z Florencyi 5 Sierpnia z Gazety
Frankfortskiej.

D. 19 Lipca woyska Neapolitańskie i Toskańskie zajęły miasto i twierdzę Portoferraio, na mocy podpisanej Kapitulacji. D. 16 Komendant Neapolitański w Portolongone wysłał Officyera do Francuzow, radząc zawiesić broń do pewnego czasu; zgodzili się na to zwłaszcza przeczytawszy list Generała Dagobert z Liworny, w którym rozkazuje garnizonowi opuścić wyspę Elva; Officyerom i żołnierzom broń i wszelką własność zabierać pozwolono.

z Bononii 6. Sierpnia.

Odbieramy wiadomość, że garnizon Francuzki w Rzymie zostawiony, w liczbie 1500 żołnierza, w towarzystwie bardzo wielu patryotow do Monte Rosi wyciągnął. W Ankonie, Sinigaglia i Camerino, czuć się dało trzęsienie ziemi, którym iak słycać wiele domow upadło.

z Colonii 14 Sierpnia z Gazety
Frankfortskiej.

Do obozu pod miastem naszym wytkniętego zciągają codziennie nowe woyska Francuzkie. 600 żołnierzy wysłano przed kilka dniami do kraiu Juliers; tam nic do czynienia nie znalazłszy, przeszli do Trewiru, gdzie rozruchow lękać się trzeba. Przyczyną jest zabranie przez Francuzow Statui N. Panny, od kilku wiekow będącej w wielkim poszanowaniu u mieszkańcow.

z Auszburga 15 Sierpnia z Gazety
Frankfortskiej.

Dnia wczorayszego przechodziła przez miasto nasze Artillerya Austryacka, z 80 ciężkich armat złożona. Wszystkie do Ulm poprowadzono.

z Offenburga 17 Sierpnia z Ga-
zety Frankfortskiej.

Dziś rano Francuzi opuścili powiaty

Griesheim, Windschleg, Appenweyer, i Urfloffen, na początku ieszcze Lipca zajęte. Oprócz tego co wydarli przez czas bawienia się swojego, odchodząc wybrali ciężkie kontribucye w bydle i pieniądzech.

z Wiednia 28 Sierpnia z Gazety
Wiedeńskiej.

W raportach Generała Kawaleryi Melasa naydujemy opisanie wiadomey bitwy wygranej w Piemencie. D. 11 General Francuzki Joubert zgromadziwszy woyska do 45 tysięcy przedsięwziął uwolnić od oblężenia Tortonę. Na ten koniec z różnych stron razem na przod postępować zaczął. Zaślaniający oblężenie Generałowie Kray i Bellegarde od kommanderującego Feld Marszałka Suworowa rozkaz odebrali nie wdawać się z nieprzyacielem, lecz powoli ustępować do głównego obozu, ponieważ udecywano przymusić Jouberta do walney bitwy między Orba i Scrivia.

Ten więc bez żadney trudności mógł z gór odeprzeć strażę nasze i Novi osadzić. D. 14 zachował się spokojnie, d. zaś 15, Feld Marszałek wydał rozkaz do ataku. Uderzył naprzod Kray z tyłu Novi, z frontu Xiążę Bagration; obydwu jednak przewyższającej sily pokonać nie mogli. Nastąpili z diwizyami swoiemi Generałowie Melas i Derfelden, Bellegarde i Miloradowicz; lecz i ten atak ieszcze nie wziął pożądanego skutku, ponieważ Francuzi bronili się z naywiększym uporem.

Ponowili atak od Novi: Derfelden, Bagration, i Miloradowicz, Melas od Agnata: Froelich, Luzignan, i Laudon z prawego skrzydła; przyzedł nakoniec Lichtenstein. Bitwa tu długa i zacięta zakończyła się zupełnym zwycięstwem dla armii zkombinowanej. Stanowiska nieprzyacielskie od Novi do Bassoluzzo rozciągnięte, nam się dostały; wkrótce potym Francuzi od Melasa atakowani pod Novi, opuścili to miejsce cofając się ku Ovada, ponieważ Xiążę Lichtenstein przeciół odwrót do Gavi.

Strata nieprzyaciół wynosi 3 tyfiące

zabitych. 4 tysiące ranionych i tyleż - ief-
cow; między ofiatniami trzydłią się Gene-
relowie: Grouchy, Perignon, Bardon, i Col-
li Piemontczyk. General en chef Joubert
na początku bitwy ciężko raniony, umarł
wkrótce potem w Novi. Zabrani w nie-
wagę nieprzyjacieli w drodze straż wo-
ska swolego liczą ogółem na 18 tysięcy lu-
du.

Z armii Cesarstwa Rzymskiej zabi-
tych Officerow 18, żołnierzy 280; ranio-
nych Officerow 162, żołnierzy 3636. Ob-
żakani General Lullignan, 24 Officerow,
1320 żołnierzy, Dział zabraliśmy nieprzy-
jacielowi 36, wozow amunicyjnych 100;
zwyciężeni do Genui śpiesznie ustępują.
Tak więc pewni być możemy wzięcia ci-
tafort Tortonskiej, która nad inne twier-
dze dłużej się opiera. Wysłane za ucieka-
jącami łutkie wojska wiele stanowisk zają-
ły.

Arcy Xiążę Karol doniósł z głównej
kwatery w Klotten d. 18, że Francuzi d. 14
pod Zurich atakowali oboz Generała Hotze,
lecz nie nie sprawiwszy odejść musieli.
Tegoż czasu w przewyższających siłach ude-
rzono na Generała Jellachich, który z Jas-
tberg i Einsiedel do Enzelberg musiał uste-
pować. D. 15 i 16 Francuzi wojskiem swie-
żym wsparci pokilkakroć atakowali tegoż
Generała, który nakoniec z Cantonu Schu-
itz za rzekę Linth przeszedł.

Arcy Xiążę Karol umyślił d. 17. przez
Aar iść do Detlingen; lecz woda nagłemi
deszczami wezbrana mostow stawieć nie do-
zwoliła. Rozkazał więc Generałowi Ho-
tze na czele 9. batalionow, iść z odsieczą
do Generała Jellachich, i Francuzow ode-
przeć na dawne stanowiska. Tegoż d. 14.
nieprzyjaciel, jak donosi z Aosta General
Haddick, w kraju Valais atakował stano-
wisko nasze. Półkownicy Strauch i Xią-
że Viktor de Rohan w tyl nieco ustąpili;
o czym uwiadomiony Feld Marszałek Su-
worow z Obozu S. Feliciano d. 20 ruszyć
kazał Generałowi Kray w tamte strony z
odsieczą.

z Konstantinopola 25 Lipca z Ga-
zety Frankfortskiej.

Nie można już było użyć większego

Rząd Gubernski Litewski uwiadamia Studenta Pawła Andrzeja Gołendzia,
który w Roku 1776 w Bułhakowsku u Possesora tych Dóbr w służbie zo-
stawał, aby dla odebrania Majątku po zeszyłym swym Oycu, stawiał się przed
Sądem Nadwornym Prus wschodnich w Insterburgu.

W następującym Miesiącu Pazdzierniku zaczyna się kwartalna prenume-
rata Kuryera Litewskiego; z Poczta kosztuje na rok złotych 80; na miejscu
złotych 60.

Inad ten pospiechu, z jakim Wielki Wezyr
zmierza, na miejsce przeznaczone. Według
ostatnich raportow z głównego obozu, już
armia Ottomańska uszedłszy mil 213 stane-
ła w Mesese, z tamtąd do Damaszkuj po-
został mil 123; w tym dopiero mieście zgrom-
adzone będą wszystkie siły przeznaczone
od Sultana na odzyskanie z rąk Francuzkich
ziemi Egipskiej; o czym w krótkce mamy
nadzieję raport odebrać.

Gdy z pod Akry Buonaparte uchodził,
zprzymierzeni z nim Napiusowie wpadli
do Jaffy miasto zniszczyli, nie przepuszcza-
jąc pleśni wiekowi. Koniec rzezi polo-
żył Basza Jerozolimski, rozpraszając gó-
row pomienionych; tenże atakował i pora-
ził straż tylną Francuzką.

Sidney Smith przybywszy pod Jaffę
z okrętami, przyoił i ocalił, ktokolwiek szu-
kał jego pomocy, nie wglądając do przy-
jazney czyli też przeciwney strony nale-
żeli. W Gazie stanowszy Buonaparte bli-
skim był ostatniej zguby; powitali nań żoł-
nierze; zostałby nieuchronnie zamordowa-
ny gdyby General Kleber nie uśmierzył
rokoszanow. Policzywszy lud swoy w po-
mienionym mieście wozd Francuzki, nie zna-
lazł w obozie nad 2800 żołnierza, z kąd
wnieść łatwo, jak wiele kosztowało oble-
żenie Akry.

Z tak szczupłą garstką poszedł Buona-
parte na pułtynie, sam iadąc na wielbłądzie
z kilku dobranymi Officerami, ponieważ
żołnierze już mu podlegać nie chcą. Tru-
dno żeby w drodze Francuzi nie zgineli
przez niedostatek wody, ponieważ Szeik
Arabki Mehemed wszystkie studnie zasy-
pać kazał. Sidney Smith odpłynął do Cy-
pru, gdzie ma zgromadzić wojska przeznac-
zone do atakowania w Egipcie: Damietty,
Abukir, i Alexandryj.

Kapitan Basza opuścił naszą stolicę d.
18 wychodząc pod żagle. Okręt sultan Se-
lim od 120 armat jest podobno najpiękniej-
szy nad wszystkie inne, jakie do tąd budo-
wano w Państwie Ottomańskim; ekwipaż
urządzony jest zwyczajem narodow Euro-
pejskich. Uczony Mouradgea d' Ohlson
Minister pełnomocny Szwedzkiej Korony
zakończył urządowanie swoje. Miejsce ie-
go zastąpił Koenig.